

П Р О Т О К О Л

Гр. София, 11.11.2021 г.

Върховният касационен съд на Република България, ГК, трето отделение в съдебно заседание на единадесети ноември две хиляди двадесет и първа година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СИМЕОН ЧАНАЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: АЛЕКСАНДЪР ЦОНЕВ
ФИЛИП ВЛАДИМИРОВ

и при участието на секретаря Албена Рибарска сложи за разглеждане **гр. дело № 1544 по описа за 2020 година**, докладвано от съдия Симеон Чаначев.

След спазване разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК и на поименното повикване на второ четене в 10.55 ч. страните се представиха така:

Жалбоподателят „Енерго- Про Продажби“ АД, редовно призован чрез публикация във в. ДВ, бр. 81/28.09.2021 г., представлява се от адв. Г.

Ответницата З. Н. А., редовно призована чрез публикация във в. ДВ, бр. 81/28.09.2021г., не се явява.

Изпратила е молба, с отбелязване, че документите са подписани съгласно Закона за електронния документ и електронния подпис, като към всички документи е приложен протокол за извършена проверка на подписан с КЕП електронен документ.

Адв. Г.: Да се даде ход на делото. Поддържам касационната жалба. Оспорвам отговора. По отношение на представената молба и приложени доказателства, на първо място са неотнормими към настоящия спор, по същество е недопустимо да бъдат приобщавани към делото при касационното производство. Моля да не се приемат и да не се вземат предвид при решаване на делото.

Съдът констатира следното: С определение № 591/20.07.2021 г. по ч. гр. дело № 2540/2021 г., състав на ВКС, IV г.о. е отменил определение № 150/19.05.2021 г. по гр. дело № 1544/2020 г. на състав на ВКС, III г.о. и е върнал делото за разглеждане по същество на касационна жалба вх. № 10222/21.04.2020 г. на „Енерго – Про Продажби“ АД, гр. Варна срещу решение № 386 от 10.03.2020 г. по гр. дело № 2450/2019 г. на Варненски окръжен съд.

Настоящият състав на касационната инстанция констатира, че е формирана противоречива практика на състави на ВКС относно правните

последници при частичен отказ от иск, заявен по реда на чл. 233 ГПК в касационното производство, образувано по касационни жалби на „Енерго – Про Продажби“ АД, гр. Варна срещу въззивни решения на състави на Варненски окръжен съд, с които са били уважени отрицателни установителни искове против дружеството за недължимост на суми, представляващи стойността на начислена без правно основание електроенергия за обекти на потребление в гр. Варна. Според едни състави на ВКС /напр. решение № 53/12.05.2021 г. по гр. дело № 1728/2020 г. на състав на IV г.о./ при частичен отказ от иск, заявен по реда на чл. 233 ГПК в касационното производство делото в тази част следва да се прекрати, въззивното решение да се обезсили, а по отношение на останалата част от спорното право делото следва да се разгледа по същество. Според други състави на ВКС /определение № 60228/22.07.2021 г. по гр. дело № 1078/2021 г., определение № 60230/22.07.2021 г. по гр. дело № 2830/2020 г. на III г.о. и др./ при частичен отказ от иск, заявен по реда на чл. 233 ГПК в касационното производство, делото в тази част следва да се прекрати, въззивното решение и първоинстанционното решение в съответната част трябва да се обезсилят, а производството в останалата част, като висящо по жалба против решение, което е изключено от касационен контрол да се прекрати. Състав на ВКС е обосновал и трето правно разрешение по разглежданата категория дела с определение № 60342/08.10.2021 г. по ч. гр. дело № 2840/2021 г. на ВКС, III г.о. Същият състав е приел, че при частичен отказ от иска, заявен във фазата на производството по чл. 288 ГПК, касационният съд трябва да зачете отказа, който води до намаляване на цената на иска и нередовност на касационната жалба, а при отказ по чл. 233 ГПК след допускане на касационен контрол, частичният отказ следва да бъде съобразен, но намаляването на цената на иска ще бъде без правно значение, предвид произнасяне на ВКС по редовността на жалбата след допускане на касационно обжалване и преминаването към производство по чл. 290 ГПК, С определение № 60303/08.11.2021 г. по гр. дело № 3940/2020 г. състав на ВКС, III г.о. е направил предложение за тълкувателно решение по реда на чл. 292 ГПК, като е поставил въпроса за допустимостта на касационното производство, останало висящо след частичен отказ от иска по чл. 233 ГПК.

С оглед констатираната противоречива практика на ВКС и развитието на производството по настоящия спор, съставът на ВКС намира на основание чл. 292 ГПК, че следва да направи предложение за тълкувателно решение на Общото събрание на Гражданска колегия и Търговска колегия на ВКС, като освен въпросът за допустимостта на касационното производство при описаната по - горе хипотеза, се постави за разглеждане и следният въпрос, третиращ правните последици и на двете части от спора при искане по чл. 233 ГПК - частта от спорното право, с разглеждането на която съдът е десезиран и частта от спорното право, по

отношение на която, не е налице десезиране по спора. Въпросът е със следното съдържание: „Какви са правните последици при частичен отказ на иск, заявен по реда на чл. 233 ГПК в касационното производство относно частта от спорното право, с разглеждането на която съдът е десезиран и останалата част от спорното право, по отношение на която, не е налице десезиране по спора.

По изложените съображения, Върховният касационен съд, гражданска колегия, състав на трето отделение

О П Р Е Д Е Л И:

Не дава ход на делото.

СПИРА производството по гр. дело № 1544/2020 г. на Върховен касационен съд, гражданска колегия, трето отделение.

ПРЕДЛАГА на Общото събрание на Гражданска колегия и Търговска колегия на Върховния касационен съд да приеме тълкувателно решение по следния въпрос: Какви са правните последици при частичен отказ на иск, заявен по реда на чл. 233 ГПК в касационното производство относно частта от спорното право, с разглеждането на която съдът е десезиран и останалата част от спорното право, по отношение на която, не е налице десезиране по спора.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

СЕКРЕТАР: